

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/74/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122224873
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6122224873.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu SetCar sk, a.s. so sídlom Sučany, Ulica priemyselná 10, IČO: 50 387 189, zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom so sídlom v Martine, Kuzmányho 4, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 522,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 6C/7/2022 - 67 zo dňa 09.06.2022 takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobca **m á** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 522,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 522,- eur a trov konania. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 18.04.2021 došlo v Prievidzi ku škodovej udalosti na motorovom vozidle Audi A5, EČV: PD XXX FA spôsobenej poškodenému Portax s.r.o. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Volvo XC60, EČV: BL XXX ZS poisteného v poisťovni žalovaného. Predmetnú poistnú udalosť žalovaný evidoval pod č. 9530815291. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie jeho potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla Škoda Kodiaq, EČV: BL XXX PL u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme č. 163/701 zo dňa 21.04.2021. Doba prenájmu bola dohodnutá od 21.04.2021 do 29.04.2021. Denná sadzba prenájmu bola 105,60 eur vrátane DPH. Dňa 29.04.2021 bola medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným ako postupcom uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, podľa ktorej došlo k postúpeniu peňažnej pohľadávky postupcu voči žalovanému vo výške 522,- eur z titulu nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z. z., konkrétne nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 18.04.2021 na vozidle Audi A5 Sportback, EČV: PD XXX FA. Oznamením o poistnom plnení zo dňa 14.05.2021 oznámil právny predchodca žalovaného poškodenému, že ukončil šetrenie poistnej udalosti. Zároveň poškodenému zaslal na jeho účet poistné plnenie vo výške 8 130,73 eur. Zo zápisu o poškodení vozidla vyplýva forma likvidácie škodovej udalosti na vozidle Audi A5, Sportback, EČV: O a to totálna škoda - oprava sa neodporúča. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 4 ods. 2 písm. b), § 11 ods. 6 písm. a), b), ods. 7, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 442 ods. 2, § 443 a § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný. V

dôsledku postúpenia pohľadávky nadobudol žalobca ako postupca všetky práva spojené s postúpenou pohľadávkou a je oprávnený uplatňovať ich namiesto pôvodného veriteľa. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie doposiaľ nevyplatenej časti náhrady nákladov na nájom náhradného vozidla v súvislosti s poisťou udalosťou, t. j. ide o časť pohľadávky, ktorá bola predmetom postúpenia a povinnosť poskytnúť poisťné plnenie mal žalovaný. Na základe všetkých skutočností preto súd uzavrel, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 29.04.2021 je platným právnym úkonom a v spore je daná aktívna i pasívna vecná legitímácia žalobcu a žalovaného. V konaní medzi stranami nebolo sporné, že dňa 18.04.2021 došlo v Prievidzi ku škodovej udalosti na motorovom vozidle Audi A5, EČV: PD XXX FA., spôsobenej poškodenému PORTAX s.r.o. Medzi stranami sporu zostala sporná výška náhrady škody, ktorú má žalovaný žalobcovi z titulu poisťnej udalosti zaplatiť. Skutočná škoda, ktorá poškodenému v dôsledku poisťnej udalosti vznikla, predstavuje nájomné za prenajaté osobné motorové vozidlo poškodeným. Z dokazovania vyplynulo, že poškodený nemohol svoje vozidlo užívať najmenej 9 dní, a to odo dňa 21.04.2021 do 29.04.2021. Poškodený nebol informovaný o výsledkoch šetrenia a oznámenia o totálnej škode dňa 19.04.2021, t. j. po škodovej udalosti. Rozsah náhrady škody v prípade uplatneného nároku na náhradu nákladov na používanie náhradného motorového vozidla počas nemožnosti používania havarovaného vozidla v dôsledku šetrenia a oznámenia o jeho likvidácii, je daný nevyhnutnosťou a účelnosťou nákladov vynaložených na vypožičanie náhradnej veci. Dĺžka doby, za ktorú možno uplatniť nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla, zodpovedá predovšetkým dobe šetrenia poisťnej udalosti. Je potrebné zohľadniť, že poškodený nemôže dĺžku šetrenia ovplyvniť, poškodený nevie, či navrátenie do predošlého stavu je možné, resp. hospodárne a účelné, to sa dozvie až na základe oznámenia poisťovne. Súd vzhľadom na uvedené považoval žalobou uplatnený nárok v celom rozsahu za dôvodný, a preto mu vyhovel. Výška žalovanej sumy zodpovedala obdobiu 9 dní prenájmu náhradného vozidla, za ktoré žalovaný poškodenému poisťné plnenie pôvodne nepriznal, a preto vo veci rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 522,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, a preto mu súd priznal náhradu trov konania v plnej výške.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že v dôsledku škodovej udalosti si právny predchodca žalobcu zapožičal náhradné motorové vozidlo u žalobcu. Uvedenú skutočnosť žalobca preukázal zmluvou o prenájme vozidla č. 163/701 zo dňa 21.04.2021. Právny predchodca užíval náhradné motorové vozidlo do dňa 29.04.2021. Denná sadzba prenájmu bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom dohodnutá na sumu vo výške 105,60 eur s DPH. Spoločnosť UNIQA poisťovňa, a.s., so sídlom Krasovského 15, 851 01 Bratislava, IČO: 00 653 501, v ktorej mal právny predchodca žalobcu uzavreté havarijné poistenie na poškodené motorové vozidlo zn. Audi A5, N.: O vykonala dňa 19.04.2021 obhliadku poškodeného motorového vozidla a pri tomto úkone rozhodla, že oprava poškodeného motorového vozidla sa neodporúča, teda ide o neekonomickú opravu, tzv. totálnu škodu. Právny predchodca žalobcu mal podľa žalovaného vedomosť o tom, že na poškodenom motorovom vozidle vznikla totálna škoda dňa 19.04.2021, ako to vyplýva zo žalobcom predloženého dôkazu „zápis o poškodení vozidla“, ktorý mu bol zaslaný prostredníctvom e-mailu. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Českej republiky prezentovaný v rozhodnutí sp. zn. 25Cdo 712/2011 zo dňa 31.03.2013, v zmysle ktorého hľadisko účelnosti vo vzťahu k dĺžke prenájmu náhradného vozidla vylučuje, aby v situácii, keď je objektívne zrejmé, že vozidlo je natoľko poškodené, že opravované nebude, boli aj naďalej za účelné považované náklady na nájom náhradného vozidla až do doby, keď je poškodenému poskytnutá náhrada za zničené vozidlo. Podľa žalovaného obdobný právny názor bol prezentovaný aj v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cbdo/90/2019 zo dňa 15.11.2019. Právny predchodca žalobcu si zapožičal náhradné motorové vozidlo až odo dňa 21.04.2021, t. j. 2 dni po tom, čo mu bolo oznámené, že na jeho motorovom vozidle vznikla totálna škoda. Z uvedeného dôvodu žalovaný neposkytol žalobcovi náhradu škody titulom nájmu náhradného vozidla. Žalobca podľa žalovaného nepreukázal dôvodnosť a účelnosť vypožičania náhradného motorového vozidla na dobu po oznámení o totálnej škode na motorovom vozidle právneho predchodcu žalobcu. Žalovaný mal za to, že preukázal, že právny predchodca žalobcu mal vedomosť o záveroch šetrenia poisťovne, t. j. o tom, že škodu na jeho motorovom vozidle považuje za totálnu. Uvedené oznámenie tvorilo aj prílohu žaloby. Preto tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že poškodený nebol informovaný o výsledkoch šetrenia a oznámenia o totálnej škode dňa 19.04.2021, považoval žalovaný za absurdné. Ďalej mal žalovaný za to, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, čo podľa žalovaného zakladá inú vadu konania. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a vo veci sám rozhodol, a to tak, že žalobu voči žalovanému v celom

rozsahu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania, alternatívne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Súd mal podľa žalobcu vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie uplatnený nárok za preukázaný. Žalobca mal za to, že z dokazovania vyplynulo, že poškodený nemohol svoje vozidlo užívať najmenej 9 dní odo dňa 21.04.2021 do 29.04.2021. Poškodený nebol informovaný o výsledkoch šetrenia a oznámenia o totálnej škode dňa 19.04.2021, t. j. po škodovej udalosti. Rozsah náhrady škody v prípade uplatneného nároku na náhradu nákladov na používanie náhradného motorového vozidla počas nemožnosti používania havarovaného vozidla v dôsledku šetrenia a oznámenia o jeho likvidácii, je daný nevyhnutnosťou a účelnosťou nákladov vynaložených na vypožičanie náhradnej veci. Dĺžka doby, za ktorú možno uplatniť nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla, zodpovedá predovšetkým dobe šetrenia poisťovnej udalosti. Zdôraznil, že poškodený nemôže dĺžku šetrenia ovplyvniť a poškodený nevie, či navrátenie do predošlého stavu je možné, resp. hospodárne a účelné, to sa dozvie až na základe oznámenia poisťovne. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/28/2019 zo dňa 01.08.2019, podľa ktorého doručenie oznámenia o ukončení vyšetrovania škodovej udalosti s vysvetlením do dispozície poškodeného i v zmysle špeciálnej úpravy zákona č. 381/2001 Z. z. je momentom, od ktorého má poškodený objektívnu vedomosť, že sa jedná o ekonomicky neúčelnú opravu. Obdobný názor je zachytený aj v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/260/2019 zo dňa 12.02.2020. Zápis o poškodení vozidla zo dňa 19.04.2021, na ktorý žalovaný počas celého konania poukazoval, napokon neobsahuje všeobecnú hodnotu poškodeného vozidla, ani hodnotu predajných zvyškov. Z tohto dokumentu tak nie je zrejmé, že ide o neekonomickú opravu. Aj z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR vyplýva, že poškodený má nárok na preplatenie nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla do doby, kedy je objektívne zrejmé, že oprava vykonávaná nebude. Dňa 19.04.2021 žalovaný ešte neučinil záver o tom, či pristúpi k vyplateniu poisťového plnenia a najmä v akej výške toto plnenie vyplatí. Poškodený tak zostal aj naďalej v stave, kedy nemal vedomosť o tom, kto mu poskytne náhradu škody a už vôbec nemohol pristúpiť k zaobstaraniu si nového vozidla, keďže nedisponoval informáciou, koľko finančných prostriedkov bude mať k dispozícii na kúpu iného vozidla. Skutočnosť, že žalovaný sa nestotožňuje s názorom súdu riadne odôvodneným v napadnutom rozsudku ešte neznamena, že tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Účastník konania má totiž právo na nezávislé a nestranné prejednanie veci súdom, avšak nemá nárok na to, aby súdy rozhodovali podľa jeho predstáv. Námietky žalovaného uvedené v odvolaní považoval žalobca za neopodstatnené, a preto navrhol, aby odvolací súd postupoval podľa § 387 CSP a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že žalobca je aktívne legitimovaný z dôvodu, že zmluvou o postúpení pohľadávky nadobudol pohľadávku od poškodeného, ktorá spočívala v nákladoch za prenájom vozidla za obdobie od 21.04.2021 do 29.04.2021, počas ktorého nemohol poškodený užívať vlastné vozidlo z dôvodu, že došlo k jeho poškodeniu prevádzkou iného vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodený nebol informovaný o výsledkoch šetrenia a oboznámený o totálnej škode a rozsah náhrady škody v prípade uplatneného nároku na náhradu nákladov za používanie náhradného motorového vozidla počas nemožnosti používania havarovaného vozidla v dôsledku šetrenia a oznámenia o jeho likvidácii, je daný nevyhnutnosťou a účelnosťou nákladov vynaložených na vypožičanie náhradnej veci. Súd uplatnený rozsah náhrady škody považoval za primeraný, zodpovedajúci nevyhnutne a účelne vynaloženým

nákladom. Výška žalovanej sumy zodpovedá obdobiu 9 dní prenájmu náhradného vozidla, za ktoré žalovaný poškodenému poistné plnenie nepriznal.

6. Podstata odvolacích argumentov žalovaného bola koncentrovaná na tvrdenia o tom, že právny predchodca žalobcu (poškodený) mal vedomosť, že na poškodenom motorovom vozidle vznikla totálna škoda dňa 19.04.2021, náhradné vozidlo si však zapožičal až od 21.04.2021, t. j. 2 dni po tom, čo mu bolo oznámené, že na jeho motorovom vozidle vznikla totálna škoda a žalobca tak nepreukázal dôvodnosť a účelnosť vypožičania náhradného motorového vozidla na dobu po oznámení o totálnej škode na motorovom vozidle právneho predchodcu žalobcu a ako aj na tvrdenia o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku.

7. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovaného dodáva nasledovné:

8. Žalovaný v podanom odvolaní označil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP spočívajúce v tom, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vzhľadom k tomu, že namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, uplatnil aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, hoc tento zákonným pomenovaním neoznačil, t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukčnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a podobne) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu.

11. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

12. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny

predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok.

14. Žalovaný namietal, že právny predchodca žalobcu mal vedomosť o záveroch šetrenia poisťovne, t. j. o tom, že škodu na jeho motorovom vozidle považuje za totálnu, a to dňa 19.04.2021, ako to vyplýva zo žalobcom predloženého dôkazu zápis o poškodení vozidla, ktorý mu bol zaslaný prostredníctvom e-mailu, pričom uvedené oznámenie tvorilo prílohu žaloby. Ďalej žalovaný poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Českej republiky prezentovaný v rozhodnutí sp. zn. 25Cdo 712/2011 zo dňa 31.03.2013, v zmysle ktorého hľadisko účelnosti vo vzťahu k dĺžke prenájmu náhradného vozidla vylučuje, aby v situácii, keď je objektívne zrejmé, že vozidlo je natoľko poškodené, že opravované nebude, boli aj naďalej za účelné považované náklady na nájom náhradného vozidla až do doby, keď je poškodenému poskytnutá náhrada za zničené vozidlo. Podľa žalovaného obdobný právny názor bol prezentovaný aj v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cbdo/90/2019 zo dňa 15.11.2019. Z uvedeného dôvodu žalovaný neposkytol žalobcovi náhradu škody titulom nájmu náhradného vozidla.

15. Pre posúdenie nutnosti nájmu náhradného vozidla bolo podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej klientom žalovaného nemohol právny predchodca žalobcu používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel prenajať náhradné vozidlo. Náhradu nákladov vynaložených právnym predchodcom žalobcu ako poškodeným účastníkom dopravnej nehody za náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poistnou udalosťou.

16. Pokiaľ však ide o posúdenie účelnosti vzhľadom na dĺžku nájmu náhradného vozidla, ktorú žalovaný v odvolaní namietal, je potrebné uviesť, že v konaní žalovaný nepreukázal reálnu vedomosť právneho predchodcu žalobcu o tom, že oprava jeho vozidla je nerentabilná, a teda, že ide o tzv. totálnu škodu. Zápis o poškodení vozidla bol výsledkom šetrenia spoločnosti UNIQA poisťovňa, v ktorom bolo poistené vozidlo právneho predchodcu žalobcu, a nie výsledkom šetrenia žalovaného. Z tohto listinného dôkazu však nevyplýva, kedy a či vôbec bol reálne tento právny predchodca žalobcu odoslaný, a teda, či mal žalobca možnosť sa s týmto oboznámiť už 19.04.2021, ktorý deň bol dátumom obhliadky, a o ktorom žalovaný tvrdil, že je dňom, kedy sa právny predchodca žalobcu o rentabilite opravy jeho vozidla dozvedel. Až oznámením o poistnom plnení zo dňa 14.05.2021 oznámila UNIQA poisťovňa poškodenému, že ukončila šetrenie poistnej udalosti a zároveň poškodenému zaslala na jeho účet poistné plnenie vo výške 8 130,73 eur.

17. Odvolací súd poukazuje na závery vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo 16. februára 2023, ktoré sú plne použiteľné aj na predmetnú vec, a z ktorých vyplýva, že poškodený, ktorému vznikla na motorovom vozidle totálna škoda by nemal byť v horšom postavení ako poškodený, ktorému vznikla škoda čiastočná, do ktorého ho dostane taký výklad právnej normy, podľa ktorého účelnosť nákladov možno považovať len do oznámenia poisťovne o spôsobe likvidácie. Podľa ústavného súdu totižto poškodený ani po tomto oznámení poisťovne nemôže naďalej využívať svoje vlastné motorové vozidlo, čiže nedochádza k zmene jeho postavenia a naďalej je nútený využívať náhradné motorové vozidlo. Ďalej ústavný súd konštatoval, že za oznámenie o ukončení šetrenia škodovej udalosti nie je možné považovať predbežné oznámenie poisťovne o rozsahu poškodenia vozidla, t. j. oznámenie o spôsobe, akým bude poisťovňa ďalej pri šetrení škodovej udalosti postupovať. Dôležitým kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. Zároveň ústavný súd poukázal na to, že k

obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze č. k. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021.

18. Vyššie uvedený zápis o poškodení vozidla, na ktorý sa žalovaný odvoláva, dosahoval atribút len predbežného oznámenia poisťovne UNIQA o rozsahu poškodenia vozidla, a teda v zmysle uvedených záverov ústavného súdu tento nie je možné považovať za oznámenie o ukončení šetrenia škodovej udalosti. Rovnako tak v konaní nebolo preukázané, že by bolo poškodenému poskytnuté poistné plnenie skôr, než skončilo obdobie používania ním prenajatého náhradného vozidla, keď až oznámením poisťovne UNIQA zo dňa 14.05.2021 bol poškodenému oznámený spôsob likvidácie poistnej udalosti a poukávanie poistného plnenia. Z týchto dôvodov bol žalobcom uplatnený nárok dôvodný tak, ako uviedol aj súd prvej inštancie.

19. Pokiaľ ide o námietku žalovaného ohľadne nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku, odvolací súd aj túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie rozsudok náležite odôvodnil v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia má všetky náležitosti vyžadované uvedeným ustanovením. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva, na základe akých úvah s prihliadnutím na zistený skutkový stav dospel súd prvej inštancie k právnemu názoru vyslovenému v rozhodnutí vo veci samej. V tomto smere súd prvej inštancie okrem iného preskúmal aktívnu legitímáciu žalobcu, dostatočne zistil skutkový stav aj s ohľadom na rozsah náhrady škody, pričom jasne odôvodnil, prečo je žalobcov nárok dôvodný. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

20. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

21. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca plne úspešný, a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).